

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. lapkričio 14 d. *

Byloje T-138/02

Nanjing Metalink International Co. Ltd, įsteigta Nanjing (Kinija), atstovaujama
advokato P. Waer,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Marquardt, padedamo advokato
G. Berrisch,

atsakovę,

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. Scharf ir S. Meany,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

dėl 2002 m. sausio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 215/2002, nustatančio galutinius antidempingo muitus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės feromolibdeno importui (OL L 35, p. 1), 1 straipsnio panaikinimo tiek, kiek jis nustato antidempingo muitus ieškovės gaminamo feromolibdeno importui,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji išplėstinė kolegija),

kuri sudaro teisėjai J. Pirrung, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ir S. Papasavvas,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. lapkričio 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- ¹ 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas) 2 straipsnis pavadintas „Dempingo nustatymas“.

- 2 Dempingui nustatyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse numatytos bendros taisyklės dėl dempingo sumos, vadinamosios normaliosios vertės pagrindinio reglamento 1 straipsnio 2 dalies prasme, apskaičiavimo metodo.

- 3 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalis numato konkrečią šios normaliosios vertės apskaičiavimo metodo taisyklę tuo atveju, kai importuojama iš ne rinkos ekonomikos valstybių. Šios nuostatos su pakeitimais, padarytais 1998 m. balandžio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 905/98 (OL L 128, p. 18) ir 2000 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2238/2000 (OL L 257, p. 2), a punkto redakcijoje, galiojusioje tyrimo, kurį atlikus priimtas šioje byloje ginčijamas reglamentas, pradžioje nurodoma:

„importuojant prekes iš ne rinkos ekonomikos valstybių, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu <...>“

- 4 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktuose numatyta šio reglamento straipsnio 7 dalies a punkto nuostatų išimtis. Juose numatyta:

„b) atliekant su importu iš <...> Kinijos Liaudies Respublikos <...> susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė bus apskaičiuojama pagal (pagrindinio reglamento 2 straipsnio) 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tirama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte

išdėstytais kriterijais bei tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams <...> taikomos rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

- c) pagal (7 straipsnio) b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:

— įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą,

— <...>

Po specialių konsultacijų su Patariamuoju komitetu ir Bendrijos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka (c punkte) minėtus kriterijus. Šis nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu.“

5 Be to, pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Inicijavus tyrimo procedūras, Komisija <...> pradeda tyrimą Bendrijos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Siekiant pagrįstų

išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Į informaciją, susijusią su laikotarpiu, einančiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.“

- 6 Galiausiai pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalis nustato:

„Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Bendrijos gamintojo prašymu, kuriame pateikiami pakankami įrodymai, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradeda, jeigu <...> taikomos priemonės nepakanka – arba nebe pakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.“

Ikiteisminė procedūra

- 7 Ieškovė yra Kinijos bendrovė, gaminanti ir eksportuojanti, visų pirma į Europos Bendriją, feromolibdeną.

- 8 2000 m. lapkričio 9 d. Komisija paskelbė pranešimą apie antidempingo procedūros dėl Kinijos kilmės feromolibdeno importo inicijavimą (OL C 320, p. 3).
- 9 Šios procedūros kontekste pradėtas tyrimas apėmė laikotarpį nuo 1999 m. spalio 1 d. iki 2000 m. rugsėjo 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis).
- 10 Tyrimo pradžioje Komisija išsiuntė atitinkamoms įmonėms klausimynus dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktuose numatyto rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso. Ieškovė užpildė tokį klausimyną ir paprašė suteikti šį statusą. 2001 m. kovo 21 d. laišku Komisija patenkino šį prašymą.
- 11 2001 m. rugpjūčio 3 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1612/2001, įvedantį laikinus antidempingo muitus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės feromolibdeno importui (OL L 214, p. 3, toliau – laikinasis reglamentas). Šio reglamento 24 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad ieškovė vienintelė atitinka rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso pripažinimo sąlygas.
- 12 Laikinojo reglamento 1 straipsnyje ieškovei buvo nustatyti 3,6 % dydžio laikinieji muitai. Kitoms trimis bendrovėms nustatyti atitinkamų 9,8 %, 12,7 % ir 17,2 % dydžių laikinieji muitai. Visoms kitoms bendrovėms nustatyti 26,3 % dydžio muitai.
- 13 Komisijos siūlymu 2002 m. sausio 28 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 215/2002, nustatantį galutinius antidempingo muitus Kinijos Liaudies

Respublikos kilmės feromolibdeno importui (OL L 35, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas). Ginčijamo reglamento 11–17 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(11) Nustatyta, kad Kinijos prekybos metalais ir mineralais rūmai (KKMR) netrukus po Laikinojo reglamento paskelbimo surengė susitikimą, kuriame buvo įsteigta Kinijos feromolibdeno gamintojų <...> grupė <...>. Atitinkamiems gamintojams buvo suteiktos specialios eksporto kvotos, kurios greičiausiai buvo nustatytos atsižvelgiant į jų laikinuosius antidempingo muitus <...>. Įmonei, kuriai buvo suteiktas rinkos ekonomikos statusas ir kurios muitai buvo mažiausi (3,6 %) (t. y. ieškovei), buvo skirta eksporto kvota, viršijanti jos gamybos pajėgumą <...>. Be to, grupė kaip vieną iš tikslų nurodė antidempingo muitų vengimą.

(12) Visoms susijusioms šalims <...> suteikta galimybė pateikti pastabas dėl jos išvadų. Po to buvo gauti atsakymai iš visų šalių, išskyrus Prekybos rūmus <...>

(13) Tačiau aptariamas susitarimas yra akivaizdžiai nesuderinamas su laisvo eksporto kainų ir kiekio nustatymo kriterijumi, kurio reikia laikytis norint gauti arba išlaikyti rinkos ekonomikos statusą <...>. Be to, šie eksporto apribojimai, kurie buvo patvirtinti remiant Prekybos rūmams, pritarus keletui valstybės įmonių, aiškiai rodo valstybės įtaką ir rimtą pavojų, kad bus išvengta muitų. Nėgana to, toks susitarimas yra aiškus ir apgalvotas bandymas vienos įmonės eksportą vykdyti per kitą įmonę, kuriai taikomi mažesni antidempingo muitai, kad būtų išvengta muitų <...>

(15) Kalbant apie (ieškovei) suteiktą rinkos ekonomikos statusą, reikia prisiminti, kad savo atsakymuose į klausimą ši įmonė deklaravo, jog jos sprendimai dėl,

inter alia, kainų, produkcijos ir prekybos priimami reaguojant į rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą, ir be didesnio valstybės kišimosi. Taip pat reikia pabrėžti, kad rinkos ekonomikos statuso suteikimas pagal taikomas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies nuostatas turi būti paremtas pagrįstais įrodymais, kad gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis. Tačiau šiuo atveju matyti, kad (ieškovė) derina savo veiklą ir verslo sprendimus ne tik su rinkos ekonomikos kriterijų neatitinkančiomis įmonėmis, bet ir su valstybinėmis įmonėmis, kurios nebendradarbiavo tyrimo proceso metu <...>. Aišku, tai prieštarauja ankstesniems jos pareiškimams ir nesuderinama su vienu iš pagrindinių rinkos ekonomikos statuso suteikimo kriterijų, kad įmonių sprendimai dėl, *inter alia*, kainų, produkcijos ir prekybos priimami reaguojant į rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą.

(16) Vertindama, ar įmonei galėtų būti suteiktas rinkos ekonomikos statusas, Komisija iš esmės grindžia savo išvadas padėtimi tiriamuoju laikotarpiu. Jei šiuo laikotarpiu laikomasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje nustatytų kriterijų, Komisija gali pagrįstai daryti prielaidą, kad ateityje įmonė veiks pakankamai nepriklausomai nuo valstybės ir pagal rinkos ekonomikos standartus. Tačiau šiuo atveju įmonė, kuri tiriamuoju laikotarpiu atrodė veikianti pagal rinkos ekonomikos standartus, pakeitė savo elgseną nustačius jos individualią dempingo maržą. Todėl dabar matyti, kad ši įmonė daugiau nevykdo savo veiklos laikydamasi rinkos ekonomikos principų, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte, o jai daromas poveikis iš išorės ir kad ji dalyvauja susitarimuose, kuriais ribojamos eksporto kainos ir kiekiai. Taip pat atrodo, kad įmonė nevykdo savo veiklos be didesnio valstybės kišimosi. Nors paprastai neatsižvelgiama į su laikotarpiu, einančiu po tiriamojo laikotarpio, susijusią informaciją, esant šioms išimtinėms aplinkybėmis tikslinga atsižvelgti ir į naujus įvykius, kurie akivaizdžiai parodo, kad ankstesnės išvados yra nepagrįstos.

(17) Todėl, atsižvelgiant į šią naują informaciją, daroma išvada, kad sprendimas dėl rinkos ekonomikos statuso suteikimo šiai įmonei negali būti ilgiau taikomas. Be to,

netikslinga šiai įmonei toliau taikyti individualių muitų. Todėl (ieškovei) pirmiau suteiktas rinkos ekonomikos statusas panaikinamas ir jai nuo šiol bus taikoma dempingo marža, apskaičiuota visos Kinijos mastu.“ (Pataisytas vertimas)

14 Ginčijamo reglamento 1 ir 2 straipsniuose nustatyta:

„1 straipsnis

1. Nustatomi galutiniai antidempingo muitai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės feromolibdeno <...> importui.

2. Galutinių muitų norma, taikoma šio straipsnio 1 dalyje nurodyto produkto grynajai franko Bendrijos pasienyje kainai prieš muitų sumokėjimą yra 22,5 %.

<...>

2 straipsnis

Sumos, surinktos kaip laikinasis antidempingo muftas, nustatytas pagal Laikinąjį Komisijos reglamentą, galutinai užskaitomos taikant 1 straipsnyje nustatytą muto normą arba laikinojo muto normą, atsižvelgiant į tai, kuri yra mažesnė. Bet kuri suma, sumokėta viršijant galutinio antidempingo muto normą, grąžinama.“ (Pataisytas vertimas)

Procedūra

- 15 2002 m. balandžio 26 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 16 2002 m. liepos 4 d. Taryba pateikė atsiliepimą į ieškinį.
- 17 2002 m. rugpjūčio 6 d. Komisija paprašė leisti įstoti į bylą Tarybos pusėje.
- 18 2002 m. rugsėjo 3 d. ieškovė pateikė dubliką.
- 19 2002 m. spalio 7 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios išplėstinės kolegijos pirmininkas leido Komisijai įstoti į bylą. Tačiau ši atsisakė pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 20 2002 m. spalio 23 d. Taryba pateikė tripliką.
- 21 Pirmosios instancijos teismo prašymu 2003 m. lapkričio 27 d. ir 2003 m. gruodžio 19 d. laiškais Taryba pateikė atsiliepimo į ieškinį priedus. Vėliau Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas nustatė ieškovei terminą papildyti dubliką, nes šiuose prieduose buvo naujų aplinkybių. Tačiau ši nepateikė pastabų.

- 22 Šalys buvo išklausytos 2004 m. lapkričio 16 d. posėdyje ir atsakė į žodžiu bei raštu Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

Šalių reikalavimai

- 23 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnį tiek, kiek jis nustato antidempingo muitus jos gaminamo feromolibdeno importui,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

- 24 Komisijos palaikoma Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 25 Pagrįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus. Pirmąjį pagrindą sudaro dvi dalys, susijusios su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pažeidimu

ir pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su tuo, kad Taryba viršijo savo įgaliojimus.

Šalių argumentai

- 26 Pirmiausia ieškovė pabrėžia, kad ji ginčija ginčijamame reglamente nurodytus faktus dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso. Aplinkybė, kad ji nepateikė dėl jų pastabų, negali būti laikoma šių faktų pripažinimu.
- 27 Komisijos palaikoma Taryba atsikerta, kad turi būti preziumuojama, jog ginčijamame reglamente nurodyti faktai yra tikslūs, jeigu jų užginčijimui ieškovė neteikia jokios teisinės reikšmės.

Dėl pirmojo pagrindo

— Dėl pirmos pagrindo dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pažeidimu

- 28 Ieškovė teigia, kad panaikinusi jos rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą, kuris jai buvo suteiktas atliekant tyrimą, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, nes šios nuostatos paskutinis sakinytis, be

jokių išimčių, numato, kad rinkos ekonomikos sąlygų atžvilgiu įmonei nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu.

- 29 Ieškovė teigia, kad pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalis numato aiškiai adekvatų būdą bet kuriuo momentu peržiūrėti ankstesnes priemones institucijų iniciatyva ir užtikrina, kad būtų laikomasi pagrindinio reglamento procedūrinių taisyklių.
- 30 Komisijos palaikoma Taryba ginčija šios pagrindo dalies pagrįstumą.

— Dėl antros pagrindo dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu

- 31 Ieškovė teigia, kad remdamasi vėlesniais nei tiriamasis laikotarpis faktais tam, kad panaikintų jos rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą ir įvestų daug didesnius antidempingo muitus jos gaminamam feromolibdeno importui, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį.
- 32 Iš tiesų 1996 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Sinochem Heilongjiang prieš Tarybą* (T-161/94, Rink. p. II-695) ir 2001 m. birželio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Euroalliages prieš Komisiją* (T-188/99, Rink. p. II-1757) nurodoma, kad pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje esantis žodis

„paprastai“ leidžia tik tokias išimtis, kurios nesusijusios su atvejais, kai atsisakant įvesti arba išlaikyti antidempingo muitus, atsižvelgiama į vėlesnę nei tiriamasis laikotarpis informaciją.

- 33 Ieškovė papildo, kad iš šių sprendimų išplaukia, jog Pirmosios instancijos teismas didžiausią svarbą teikia atitinkamų faktų nustatymui atliekant tyrimą, norint įvesti arba išlaikyti antidempingo muitus, o nagrinėjamu atveju to neįvyko.
- 34 Komisijos palaikoma Taryba ginčija šios pagrindo dalies pagrįstumą.

Dėl antros pagrindo dalies, susijusios su Tarybos įgaliojimų viršijimu

- 35 Ieškovė teigia, kad panaikinusi jos rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą, kuris jai buvo suteiktas atliekant tyrimą, Taryba viršijo savo įgaliojimus, nes pagrindinis reglamentas nenumato tokio panaikinimo atliekant tyrimą procedūros, o pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktas, atvirkščiai, tiesiogiai draudžia tokį panaikinimą.
- 36 Komisijos palaikoma Taryba ginčija šio pagrindo pagrįstumą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Pirminės pastabos

- 37 Reikia konstatuoti, jog pirmojo pagrindo pirma dalis grindžiama tuo, kad panaikinusi ieškovei suteiktą statusą Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, o antrasis pagrindas grindžiamas tuo, kad taip darydama Taryba viršijo savo įgaliojimus.
- 38 Tačiau, jei būtų nuspręsta, kad panaikinusi ieškovei suteiktą statusą Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, taip pat reikia nuspręsti, kad tai darydama ji viršijo savo įgaliojimus. Atvirkščiai, jei būtų nuspręsta, kad Taryba nepažeidė šios nuostatos, iš to išplauktų, kad šiuo atveju ji neviršijo ir savo įgaliojimų.
- 39 Todėl, kadangi, kaip pastebėjo Taryba, antrasis pagrindas visiškai nepapildo pirmojo pagrindo pirmos dalies, juos reikia nagrinėti kartu.

Dėl kaltinimų, nurodytų pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ir antrajame pagrinde, kurie susiję atitinkamai su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pažeidimu ir įgaliojimų viršijimu

- 40 Pirmiausia reikia pažymėti, kad iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto matyti, jog normaliosios vertės apskaičiavimo metodas skiriasi pagal tai, ar suinteresuotieji gamintojai įrodo, kad jie tenkina šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies

c punkte nurodytus kriterijus ir kad dėl to jiems taikomos rinkos ekonomikos sąlygos. Iš tiesų pripažinus, kad gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, jo gaminių normalioji vertė apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse numatytas rinkos ekonomikos valstybėms taikytinas taisykles. Kita vertus, nepripažinus, kad gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, normalioji vertė nustatoma pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą.

- 41 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte numatytas gaminio normaliosios vertės apskaičiavimo metodas yra išimtis iš 2 straipsnio 7 dalies a punkte numatyto specialaus apskaičiavimo metodo, kuris iš principo taikomas importo iš ne rinkos ekonomikos valstybių atveju (2004 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 50 punktas).

- 42 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies pradinė redakcija buvo pakeista Reglamentu Nr. 905/98, o vėliau – Reglamentu Nr. 2238/2000, nes Taryba manė, kad reformos, kurių buvo imtasi tam tikrose valstybėse, įskaitant Kiniją, iš esmės pakeitė šių valstybių ekonomiką ir atsirado įmonių, veikiančių rinkos ekonomikos sąlygomis. Reglamento Nr. 905/98 5 konstatuojamojoje dalyje akcentuojama būtinybė peržiūrėti antidempingo praktiką šių valstybių atžvilgiu, nurodant, jog gaminio normalioji vertė gali būti nustatyta pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles tais atvejais, kai galima įrodyti, jog rinkos sąlygos taikomos vienam ar keliems gamintojams, kurių veikla gaminant ar parduodant nagrinėjamą gaminį yra tiriama. Pagal to paties reglamento 6 konstatuojamąją dalį „patikrinimas, ar taikomos rinkos sąlygos, bus atliekamas remiantis tinkamai pagrįstais skundais, paduotais vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama ir kurie nori

pasinaudoti galimybe normaliąją (nagrinėjamo produkto) vertę apskaičiuoti pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles“ (minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 51 punktą).

- 43 Kaip pastebėjo Taryba, nustatymas, ar nagrinėjamas gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, turi poveikio dempingo maržos apskaičiavimui ir dėl to – Tarybos nustatyto galutinio antidempingo muto dydžiui, nes jis diktuoja normaliosios vertės apskaičiavimo metodą. Be to, rinkos ekonomikos veikiančios įmonės statuso suteikimas įmonei lemia ir tyrimo atlikimo būdą, nes taikydama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalis Komisija nustato normaliąją vertę, remdamasi informacija, kurią jai pateikė atitinkamas eksportuotojas, ir šiuo atžvilgiu gali patikrinti jos tikslumą. Kita vertus, taip nėra tuo atveju, kai normalioji vertė nustatoma vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktu.
- 44 Tai paaiškina, kodėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto paskutinė pastraipa numato, kad tai, ar atitinkamas gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, turi būti nustatyta per tris mėnesius nuo procedūros pradžios, o nustatytas statusas turi išlikti galiojantis visu tyrimo laikotarpiu. Šios nuostatos tikslas visų pirma yra užtikrinti, kad šis nustatymas nebūtų atliekamas pagal jo poveikį dempingo maržos skaičiavimui. Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto paskutinis sakinyš draudžia institucijoms iš naujo vertinti informaciją, kurią jos turėjo iš pradžių, nustatydamos įmonei rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą.
- 45 Tokiu atveju pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto paskutinis sakinyš neturėtų reikšti, kad normalioji vertė būtų nustatoma pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles, kai paaiškėja, jog tyrimo metu ir

prireikus po laikinųjų priemonių įvedimo atitinkama šalis veikė ne rinkos ekonomikos sąlygomis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto prasme.

46 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktas iš tiesų numato specialų importo iš ne rinkos ekonomikos valstybių normaliosios vertės apskaičiavimo metodą būtent dėl to, kad informacija, kuria remiamasi apskaičiuojant normaliąją vertę, kaip numatyta šio straipsnio 1–6 dalyse, nelaikoma patikima normaliajai vertei apskaičiuoti. Tačiau, nors pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktas tam tikroms valstybėms numato 7 dalies a punkte numatyto normaliosios vertės apskaičiavimo metodo išimtį, ši išimtis turi būti aiškinama siaurai (minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 50 punktas) ir dėl to neturėtų būti taikoma tuo atveju, kai pasikeitus faktinei situacijai arba paaiškėjus naujoms aplinkybėms, apie kurias Komisija negalėjo pagrįstai žinoti per pirmus tris mėnesius nuo antidempingo procedūros pradžios nustatydama įmonės statusą rinkos ekonomikos sąlygų atžvilgiu, paaiškėja, kad atitinkamas gamintojas neatitinka kriterijų, kuriuos turi atitikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikianti įmonė.

47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto paskutinį sakinį reikia aiškinti taip, kad jis draudžia institucijoms iš naujo vertinti informaciją, kurią jos turėjo iš pradžių, nustatydamos įmonei statusą rinkos ekonomikos sąlygų atžvilgiu. Tačiau ši nuostata nedraudžia panaikinti suteikto rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso, kai pasikeitusi faktinė situacija, kurios pagrindu buvo suteiktas šis statusas, nebeleidžia atitinkamo gamintojo laikyti veikiančiu rinkos ekonomikos sąlygomis.

48 Šiuo atveju reikia pabrėžti, kad ginčijamas reglamentas nustatė, jog netrukus po to, kai buvo įvesti laikinieji antidempingo muitai, ieškovė dalyvavo steigiant Prekybos

metalais ir mineralais rūmų remiamą Kinijos feromolibdeno gamintojų grupę, kurioje atitinkamiems gamintojams buvo suteiktos individualios eksporto kvotos, kurios greičiausiai buvo nustatytos atsižvelgiant į jiems taikomus laikinuosius antidempingo muitus.

- 49 Ginčijamo reglamento 15 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad nors ieškovė deklaravo, „kad jos sprendimai dėl, *inter alia*, kainų, produkcijos ir prekybos priimami reaguojant į rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą, ir be didesnio valstybės kišimosi“, ji „derino savo veiklą ir verslo sprendimus ne tik su rinkos ekonomikos kriterijų neatitinkančiomis įmonėmis, bet ir su valstybinėmis įmonėmis, kurios nebendradarbiavo tyrimo proceso metu“ ir „be to, ji, atrodo, pageidavo eksportuoti tiek produkcijos, kiek (nebuvo) pajėgi pagaminti ir grupės nustatytomis mažiausiosiomis kainomis“. Taigi Taryba nusprendė, kad „tai (aiškiai) prieštaravo ankstesniems (ieškovės) pareiškimams ir nesuderinama su vienu iš pagrindinių rinkos ekonomikos statuso suteikimo kriterijų, kad, *inter alia*, sprendimai dėl kainų, produkcijos ir prekybos priimami reaguojant į rinkos rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą“.

- 50 Ginčijamo reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodo:

„(ieškovė), kuri tiriamuoju laikotarpiu atrodė veikianti pagal (pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje nurodytus) standartus, pakeitė savo elgseną nustačius jos individualią dempingo maržą. Todėl dabar matyti, kad ši įmonė daugiau nevykdo savo veiklos laikydamasi rinkos ekonomikos principų, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte, o jai daromas poveikis iš išorės ir kad ji dalyvauja susitarimuose, kuriais ribojamos eksporto kainos ir kiekiai. Taip pat atrodo, kad įmonė nevykdo savo veiklos be valstybės kišimosi.“

- 51 Taigi iš ginčijamo reglamento išplaukia, kad faktinis pagrindas, kuriuo Komisija rėmėsi pripažindama ieškovei rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą, įvedus laikinuosius antidempingo muitus pasikeitė ieškovei dalyvaujant Kinijos feromolibdeno gamintojų grupėje.
- 52 Nors ieškovė ginčija ginčijamo reglamento 11–17 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus faktus, kuriais grindžiamas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso panaikinimas, reikia konstatuoti, kad ji nepateikia jokios informacijos, galinčios paneigti jų tikrumą. Todėl reikia atmesti šį prieštaravimą ir remtis tais faktais, kurie nurodyti ginčijamame reglamente.
- 53 Papildomai reikia pabrėžti, kad rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso panaikinimas yra tik priemonių ateičiai ėmimasis dėl konstatuoto svarbių aplinkybių pasikeitimo. Todėl, kadangi statuso panaikinimas turi tik poveikį *ex nunc*, jis visiškai nekelia pavojaus ieškovės įgytoms teisėms (žr. šiuo klausimu 1976 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Elz prieš Komisiją*, 56/75, Rink. p. 1097, 18 punktą ir 1994 m. lapkričio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dornonville de la Cour prieš Komisiją*, T-498/93, Rink. VT p. I-A-257 ir II-813, 48 punktą).
- 54 Dėl argumento, kad rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas turėjo būti panaikintas pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą, reikia pabrėžti, kaip pastebėjo Taryba, kad šios nuostatos tikslas – peržiūrėti galutines priemones, įvestas antidempingo procedūros pabaigoje. Iš tiesų peržiūrėjimo procedūros tikslas – priderinti nustatytus muitus prie aplinkybių, kuriomis jie įvesti, vėlesnės raidos (2000 m. birželio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Medici Grimm prieš Tarybą*, T-7/99, Rink. p. II-2671, 82 punktas), o tai paprastai reiškia, kad remiamasi tiriamuoju laikotarpiu po galutinių priemonių,

kurias siekiama peržiūrėti, įvedimo. Atvirkščiai, peržiūrėjimo procedūra nėra skirta peržiūrėti aplinkybes, kuriomis buvo remiamasi nustatant šiuos muitus, jeigu jos liko nepakitusios, nes toks peržiūrėjimas iš tikrųjų yra pradinės procedūros pradėjimas iš naujo (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Medici Grimm prieš Tarybą* 85 punktą).

- 55 Šiuo atveju neginčijama, kad apie naujas aplinkybes dėl Kinijos feromolibdeno gamintojų grupės sudarymo Komisija sužinojo prieš pasibaigiant antidempingo procedūrai, pagal kurią įvesti galutiniai muitai. Taigi šioje naujų faktų situacijoje Komisija ir Taryba galėjo arba netgi privalėjo imtis priemonių jau pradinio tyrimo stadijoje, nes pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje numatyta peržiūrėjimo procedūra šiuo atžvilgiu yra netinkama. Be to, reikia pastebėti, kad pritarus ieškovės argumentui iš Tarybos būtų reikalaujama įvesti galutinius antidempingo muitus, nustatytus pagal normaliąją vertę, apskaičiuotą pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą. Tačiau negalima leisti kilti tokiai pasekmei.
- 56 Be to, kadangi ieškovė remiasi teisės į gynybą pažeidimu, reikia pabrėžti, kad bet kuriuo atveju iš ginčijamo reglamento 12 konstatuojamosios dalies ir iš Tarybos prie atsiliepimo į ieškinį pridėtų dokumentų išplaukia, jog ieškovė galėjo pateikti savo pastabas dėl priemonių, kurių Komisija ketino imtis dėl paaiškėjusių naujų aplinkybių. Todėl ieškovė negali tvirtinti, kad buvo pažeista teisė į gynybą, pripažįstama Bendrijos teisės bendrųjų principų bei įtvirtinta pagrindinio reglamento 20 straipsnyje (šiuo klausimu žr. 1991 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nakajima prieš Tarybą*, C-69/89, Rink. p. I-2069, 108 punktą ir 1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Climax Paper prieš Tarybą*, T-155/94, Rink. p. II-873, 116 punktą bei minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 288–290 punktus).

57 Taigi darytina išvada, kad Taryba nepažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto, pradinio tyrimo etape atšaukdama ieškovei suteiktą rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą, ir dėl to neviršijo jai pagrindiniu reglamentu suteiktų įgaliojimų.

Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu

58 Ieškovė teigia, kad remdamasi vėlesniais nei tiriamasis laikotarpis faktais tam, kad panaikintų rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą ir įvestų daug didesnius antidempingo muitus jos gaminamo feromolibdeno importui, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalies paskutinį sakinį.

59 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas jau yra pabrėžęs, jog tiriamojo laikotarpio nustatymo ir draudimo atsižvelgti į vėlesnes nei šis laikotarpis aplinkybes tikslas – užtikrinti, kad tyrimo rezultatai būtų tipingi ir patikimi (minėto sprendimo *Euroalliges prieš Komisiją* 74 punktas). Iš tiesų pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje numatytas tiriamasis laikotarpis skirtas visų pirma užtikrinti, kad suinteresuotųjų gamintojų veiksmai pradėjus antidempingo procedūrą neturėtų poveikio veiksniams, kuriais grindžiamas dempingo ir žalos apskaičiavimas, ir kad procedūros pabaigoje įvesti galutiniai muitai iš tikrųjų atlygintų žalą dėl dempingo.

60 Taip pat reikia pastebėti, kad antidempingo muitų įvedimas yra ne sankcija už ankstesnius veiksmus, bet gynybos ir apsaugos nuo dempingu grindžiamos

nesąžiningos konkurencijos priemonė. Taigi tyrimą būtina atlikti remiantis kuo naujesne informacija, kad būtų galima įvesti antidempingo muitus, galinčius apsaugoti Bendrijos pramonę nuo dempingo (2000 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 91 ir 92 punktai).

- 61 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pagrindinis reglamentas, atsižvelgiant į jo 6 straipsnio 1 dalyje pavartotą žodį „paprastai“, leidžia išimtis iš draudimo atsižvelgti į vėlesnę nei tiriamasis laikotarpis informaciją. Dėl su tyrimu susijusioms įmonėms palankių aplinkybių jau buvo nuspręsta, kad Bendrijos institucijos neprivalo atsižvelgti į vėlesnę nei tiriamasis laikotarpis informaciją, nebent ši informacija atskleidžia naujus pokyčius, dėl kurių numatomi įvesti antidempingo muitai tampa akivaizdžiai netinkami (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Sinochem Heilongjiang prieš Tarybą* 88 punktą ir *Euroalliances prieš Komisiją* 75 punktą). Jeigu, atvirkščiai, informacija apie vėlesnį nei tiriamasis laikotarpį, atskleidžianti faktinius atitinkamų įmonių veiksmus, pateisina antidempingo muitų įvedimą arba padidinimą, remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, reikia konstatuoti, kad institucijos turi teisę ir net pareigą į ją atsižvelgti.
- 62 Šiuo atveju, kaip konstatuota šio sprendimo 48–51 punktuose, iš ginčijamo reglamento matyti, kad dėl to, jog įvedus laikinuosius antidempingo muitus ieškovė dalyvavo Kinijos feromolibdeno gamintojų grupėje, ji nebeatitiko rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančiai įmonei keliamų sąlygų. Komisija ir Taryba būtinai turėjo atsižvelgti į šią informaciją, susijusią su vėlesniu nei tiriamasis laikotarpiu, nes neatsižvelgus į ją įvedami galutiniai antidempingo muitai, nustatyti pagal normaliąją vertę, apskaičiuotą pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą, būtų akivaizdžiai neproporcingi.

- 63 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, atsižvelgusi į tai, jog po tiriamojo laikotarpio ieškovė dalyvavo Kinijos feromolibdeno gamintojų grupėje, ir dėl to panaikinusi jos rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą ir taip išvengusi akivaizdžiai netinkamų galutinių priemonių įvedimo, Taryba teisingai taikė pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį.
- 64 Dėl kartu su kaltinimu pažeidus pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį pateikiamo argumento, kad atliekant tarpinį peržiūrėjimą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį nebuvo antro tyrimo, reikia pažymėti, kaip jau minėta šio sprendimo 55 ir 56 punktuose, pirma, kad nors į naują informaciją apie Kinijos feromolibdeno gamintojų grupės sudarymą galima buvo atsižvelgti prieš įvedant laikinąsias priemones, tarpinio peržiūrėjimo procedūra tam netinka ir, antra, procedūrinės garantijos buvo užtikrintos, nes dėl šios naujos informacijos ieškovė turėjo galimybę pateikti savo pastabas. Iš prie atsiliepimo į ieškinį pridėtų dokumentų taip pat matyti, kad Komisija patikrino jai pateiktą informaciją, ir tai patvirtina 2002 m. vasario 5 d. Komisijos atstovybės Kinijoje faksas. Be to, reikia iš naujo pastebėti, kad nors Pirmosios instancijos teisme ieškovė ginčija ginčijamame reglamente nurodytų faktų tikslumą, ji nepateikia jokių įrodymų, galinčių paneigti jų tikrumą.
- 65 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, darytina išvada, kad pirmojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.
- 66 Kadangi nė vienas iš ieškovės nurodytų pagrindų nėra priimtinas, ieškinyi turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 67 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Be to, pagal šio reglamento 87 straipsnio 4 dalį įstojusios į bylą institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 68 Kadangi Taryba prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir ieškovė pralaimėjo bylą, ši turi padengti savo ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas. Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Ieškovė padengia savo ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

3. Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Paskelbta 2006 m. lapkričio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Pirrung